

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2022.7.31>

ODPOWIEDZIALNOŚĆ ADMINISTRACYJNA ZA NARUSZENIE ZASAD ZATRZYMYWANIA, PARKOWANIA, PARKOWANIA POJAZDÓW NAGRANYCH W TRYBIE FOTO: DOSKONALENIE USTAWODAWSTWA

Jurij Hryhorczak

student, Zaporizhzhia National University (Zaporoże, Ukraina)

ORCID ID: 0009-0009-8521-7922

urij80267@gmail.com

Adnotacja. Artykuł wyjaśnia poglądy naukowców dotyczące odpowiedzialności administracyjnej za naruszenia zasad zatrzymywania, parkowania i postoju pojazdów zarejestrowane w trybie fotografii. Przeanalizowano obowiązujące prawo i zaproponowano zmiany w nim.

Ustalono, że odpowiedzialność administracyjna za naruszenie zasad parkowania, zatrzymywania i postoju pojazdów utrwalona w trybie fotografowania charakteryzuje się pewnymi dyskusyjnymi zapisami i cechami, w szczególności: istnieje uproszczona procedura wymierzania kary administracyjnej; naruszenie zasady domniemania niewinności, indywidualizacja kary; zwolnienie z odpowiedzialności administracyjnej następuje w zależności od czynnego działania innych osób (kierowca inny niż właściciel występuje do uprawnionego organu z oświadczeniem, że popełnił wykroczenie i wyraża zgodę na pociągnięcie go do odpowiedzialności); prawo do pomocy prawnej, składania dowodów w toku sprawy jest ograniczone; itp.

Słowa kluczowe: odpowiedzialność administracyjna; wykroczenie administracyjne; utrwalanie zdjęć; bezpieczeństwo na drodze; zasady zatrzymywania, parkowania, parkowania pojazdów nagranych w trybie foto.

ADMINISTRATIVE LIABILITY FOR VIOLATION OF THE RULES OF STOPPING, STANDING, PARKING OF VEHICLES RECORDED IN THE MODE OF PHOTOGRAPHY: IMPROVEMENT OF LEGISLATION

Yurii Hryhorchak

Aspirant, Zaporizhzhia National University (Zaporizhzhia, Ukraine)

ORCID ID: 0009-0009-8521-7922

urij80267@gmail.com

Abstract. The article elucidates the views of scholars on administrative liability for violation of the rules of stopping, parking, and parking of vehicles recorded in the mode of photography. The author examines the current legislation and proposes amendments to it.

It has been established that administrative liability for violation of the rules of stopping, parking, and parking of vehicles recorded in the mode of photography is characterized by certain debatable provisions and features, in particular: there is a simplified procedure for imposing an administrative fine; violation of the principles of presumption of innocence, individualization of punishment; exemption from administrative liability is introduced depending on active actions by other persons (the driver, other than the owner, applies to the authorized body with a statement that he has committed an offense and gives his consent to bring him to justice); the right to legal aid, submission of evidence during the case is limited; etc.

Key words: administrative liability; administrative offence; photographic recording; road traffic safety; rules of stopping, standing, parking of vehicles recorded in the mode of photography.

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЗУПИНКИ, СТОЯНКИ, ПАРКУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ, ЗАФІКСОВАНИХ В РЕЖИМІ ФОТОЗЙОМКИ: УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА

Юрій Григорчак

здобувач, Запорізький національний університет (Запоріжжя, Україна)

ORCID ID: 0009-0009-8521-7922

urij80267@gmail.com

Анотація. У статті з'ясовані погляди науковців щодо адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі фотозйомки. Досліджено чинне законодавство та запропоновано внести зміни до нього.

Встановлено, що адміністративна відповідальність за порушення правил стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі фотозйомки, характеризується певними дискусійними положеннями та особливостями, зокрема: існує спрощений порядок накладення адміністративного стягнення; порушення прин-

ципів презумпції невинуватості, індивідуалізації покарання; запроваджується звільнення від адміністративної відповідальності в залежності від вчинення активних дій іншими особами (водій, відмінний від власника, звертається до уповноваженого органу із заявою про вчинення ним правопорушення та надає згоду на притягнення його до відповідальності); обмежується право на правову допомогу, подачу доказів під час розгляду справи; тощо.

Ключові слова: адміністративна відповідальність; адміністративне правопорушення; фотофіксація; безпека дорожнього руху; правила зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі фотозйомки.

Постановка проблеми. Статистика вчинених адміністративних порушень правил дорожнього руху підтверджує необхідність реформування законодавства задля покращення стану аварійності на дорогах та зменшення травматизму. Задля цього вбачається важливість теоретичного дослідження вказаного питання задля надання пропозицій удосконалення чинного законодавства та судової практики.

Науково-теоретичну основу аналізу адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі фотозйомки, формують результати дослідницьких пошуків таких учених, як В.Б. Авер'янов, В.М. Бевзенко, Ю.П. Битяк, І.П. Голосніченко, Є.В. Додін, В.В. Доненко, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко, Д.В. Лученко, О.І. Остапенко, М.І. Цуркан, А.М. Школик.

Виклад основного матеріалу. Кодексом України про адміністративні правопорушення встановлено, що адміністративну відповідальність за вчинені правопорушення у галузі забезпечення дорожнього руху, що зафіксовані в автоматичному режимі, а саме за допомогою технічних засобів з фото функціями, а також відеофіксації, які працюють згідно із законодавством про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах, або ж за порушення правил стоянки, зупинки, паркування автомобілів, зафіксовані в режимі фотозйомки або ж відеозапису спеціальними технічними засобами з функціями запису, відтворення, зберігання і передачі інформації, несе відповідальна особа – це певна фізична особа чи керівник юридичної особи, на якого зареєстрований транспортний засіб, а у випадку, якщо до Єдиного державного реєстру транспортних засобів включені дані про належного користувача цього транспортного засобу, - нестиме відповідальність належний користувач транспортного засобу (ч.1 ст.14-2).

У випадку якщо порушення правил стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів зафіксовано в режимі відео чи фотозйомки, певна посадова особа Національної поліції чи інспектор з паркування на підставі відомостей Єдиного державного реєстру транспортних засобів або ж за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань встановлює відповідну відповідальну особу.

У випадку, коли таке адміністративне порушення правил дорожнього руху зафіксоване в режимі відео чи фотозйомки, уповноважена посадова особа Національної поліції або інспектор з паркування розміщують на вітровому склі автомобіля копію постанови про накладення адміністративного стягнення або ж повідомлення про притягнення до адміністративної відповідальності.

Така постанова за порушення правил стоянки, зупинки, паркування транспортних засобів, зафіксоване в режимі відео чи фотозйомки, може виноситися за відсутності особи, щодо якої розглядається справа про адміністративне правопорушення.

Варто зазначити, що відповідальна особа звільняється від адміністративної відповідальності за порушення правил стоянки, зупинки чи паркування автомобілів, зафіксоване в режимі відео чи фотозйомки, якщо в період 20 календарних днів з часу вчинення адміністративного правопорушення або від часу набрання постановою законної сили:

1) власник чи інша особа надала підтверджуючий документ щодо протиправних вибуття авто з володіння чи використання номерних знаків;

2) водій, що керував автомобілем, особисто звернувся до уповноваженого органу про визнання вини у вчиненому правопорушенні та повідомив про згоду щодо накладення на нього стягнення. Крім того, така особа повинна надати підтвердження сплати штрафу.

Навіть без прискіпливого аналізу вказаних норм законодавства щодо адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі фотозйомки, можна дійти висновку, що порядок притягнення таких осіб до відповідальності характеризується певними дискусійними положеннями та особливостями, зокрема: спрощений порядок накладення адміністративного стягнення; порушення принципів презумпції невинуватості, індивідуалізації покарання; запроваджується звільнення від адміністративної відповідальності в залежності від вчинення активних дій іншими особами (водій, відмінний від власника, звертається до уповноваженого органу із заявою про вчинення ним правопорушення та надає згоду на притягнення його до відповідальності); обмежується право на правову допомогу, подачу доказів під час розгляду справи; тощо.

Разом з тим, думки вчених з цього приводу різняться. Так, О.В. Битяк позитивно відноситься до фотофіксації порушень правил дорожнього руху, оскільки наявний науково-технічний прогрес, діджиталізація, відсутність корупційного складника чи прояву суб'єктивізму з боку владної особи, а також високий рівень профілактичної ефективності. Учений звертає увагу, що теперішній механізм притягнення до адміністративної відповідальності за адміністративні правопорушення у вказаній сфері потребує негайного доопрацювання. Тому пропонує передбачити можливість відповідальним особам надати протягом певного періоду свої письмові доводи, що буде сприяти виконанню завдань Кодексу України про адміністративні правопорушення. Вчений також звертає увагу на необхідність реформування порядку звільнення від адміністративної

відповідальності, оскільки чинне законодавство фактично змушує осіб, які не вчиняли правопорушення, здійснювати певні активні дії, що фактично є обов'язком відповідних органів (Битяк, 2021: 229).

О. В. Битяк розглядав суб'єктів адміністративних проступків. Вказував, що редакція статті 14-2 КУпАП підмінює собою поняття. Так, норми закону не враховують рішення Конституційного Суду України щодо неконституційності положень кодексу, що передбачали відповідальність власників транспортних засобів. Учений ставить під сумнів також доцільність існування нововведеного суб'єкта правопорушення - належного користувача транспортного засобу, адже вимог щодо обов'язкового включення відомостей реєстрів транспортних засобів законодавство не містить. Тобто чинна редакція ст. 14-2 КУпАП передбачає можливість існування необмеженої кількості осіб, які в законний спосіб керували транспортним засобом під час правопорушення, але вони не є ні власниками, ні користувачами, відомості про яких внесено до реєстру транспортних засобів. Тобто, виникає питання чи можливо притягнути до відповідальності особу (належного користувача чи відповідальну особу), якщо вони не входять до кола обов'язкових суб'єктів правопорушень, передбачених статтею 14-2 КУпАП. Зазначене підтверджує недосконалість чинного законодавства щодо кола суб'єктів правопорушення. Повторне запровадження у вищезазначеній статті презумпції вини власників транспортних засобів суперечить висновкам Конституційного Суду України. Як можливий спосіб подолання неконституційності цієї норми могло б бути визначення як суб'єкта правопорушення у вказаній категорії справ водія транспортного засобу, як і в інших видах правопорушень. Іншим доцільним варіантом є удосконалення механізму притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення в сфері безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, з обов'язковим дотриманням всіх гарантій прав учасників провадження, які визначені нормами Конституції України та КУпАП. Учений зазначає, що іншим варіантом виходу із цієї ситуації є використання спеціальних технічних приладів фіксації правопорушення, які давали б можливість фото чи відеофіксації безпосереднього правопорушника в момент вчинення проступку, як це відбувається в деяких європейських країнах (Битяк, 2021: 63).

І. В. Даниленко, посилаючись на норми КУпАП зазначає, що постанова в справі про адміністративні проступки у сфері паркування автомобілів може виноситися за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, якщо таке правопорушення фіксувалося фото та/чи відеопристроєм за допомогою спеціальних технічних засобів з функціями запису, відтворення, зберігання і передачі інформації. Варто зазначити, що в законодавстві не передбачені вимоги до спеціальних технічних засобів, що здійснюють фото чи відеофіксацію таких правопорушень, не конкретизовано чи вони повинні бути сертифікованими або ж мають відповідати конкретним технічним вимогам (Даниленко, 2020: 52).

Нормативна регламентація порядку розгляду справ про адміністративні проступки на автомобільному транспорті у випадку їх фіксації в автоматичному режимі характеризуються правовою невизначеністю та заплутаністю, колізійністю, що однозначно звужує зміст та обсяг конституційних прав і свобод громадян та негативно відображається на їх дотриманні. Крім того, порушуються принципи індивідуалізації покарання, а також не дотримуються норми щодо своєчасного, всебічного, повного і об'єктивного з'ясування обставин кожної справи тощо. Ухвалення постанови про накладення адміністративного стягнення за правопорушення на автомобільному транспорті, яке зафіксоване в автоматичному режимі, за відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, обмежує право зазначеної особи на правову допомогу. З вищенаведеного також вбачається, що значна частина визначених законом прав особи обмежуються в межах спрощеного нормативно регламентованого процесуального порядку притягнення особи до адміністративної відповідальності за вчинення нею проступку у галузі убезпечення дорожнього руху, які зафіксовані в автоматичному режимі. Варто підкреслити, що неприпустимим є будь-яке обмеження прав та свобод людини, навіть якщо це обумовлюється наявністю спрощеної процедури розгляду таких справ та ціллю процесуальної економії (Гордєєв & Паскар, 2021: 118).

Р. В. Миронюк та С. А. Миронюк посеред іншого звертають увагу на необхідність за вчинення проступку в сфері безпеки дорожнього руху у зазначеній категорії справ притягувати до адміністративної відповідальності не власника транспортного засобу, а водія – конкретну особу, яка фактично керувала автомобілем чи іншим транспортним засобом у момент фото чи відеофіксації правопорушення за допомогою спеціального технічного засобу. Після фіксації проступку такої транспортний засіб підлягає зупиненню, а в разі, якщо цього зробити неможливо, обов'язок встановити особу, яка вчинила правопорушення, покладається на відповідний підрозділ Національної поліції України. Ідентифікація водія – особи, яка керує транспортним засобом у момент фото чи відеофіксації проступку технічним засобом може здійснюватися у спосіб встановлення посвідчення водія із чіпом, на якому зберігалася б інформація про водія. Тому на законодавчому рівні необхідно передбачити обов'язок водія розміщувати посвідчення водія у верхній частині вітрового скла транспортного засобу. Враховуючи відсутність відповідальності за порушення правил дорожнього руху, що спричинило потерпілому тілесні ушкодження легкого ступеня тяжкості, запропоновано усунути цю прогалину в законодавстві шляхом внесення змін до ст. 124 КУпАП, а саме доповнити її частиною другою, у якій передбачити відповідальність за це діяння (Миронюк & Миронюк, 2021: 234).

На запровадження та функціонування адміністративної відповідальності власників транспортних засобів (юридичних та фізичних осіб) за порушення правил дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі, повпливало прийняття 22.12.2010 Рішення Конституційного Суду України по справі № 1-34/2010 23-рп/2010 (Битяк, 2021: 60). Визнаючи положення статті 14-1 та частини 6 статті 258 КУпАП (у редакції від 2008 року) такими, що не відповідають Основному Закону, Конституційний Суд України

обґрунтував своє рішення дією принципу індивідуалізації юридичної відповідальності (частина друга статті 61 Конституції України); правовою доктриною; положеннями КУпАП (статті 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 27, 30, 31, 32 Загальної та Особливої частин) і своєю правовою позицією, за якою «суб'єктом адміністративної відповідальності є лише фізична особа» (абзац другий пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 у справі про відповідальність юридичних осіб) (справа № 23-рп/2010, 2010).

Тобто, скасувавши норму закону, яка встановлювала «презумпцію вини» власника транспортного засобу, Конституційний Суд України, з-поміж іншого, дійшов висновку, що суб'єктом, який може підлягати адміністративній відповідальності у сфері забезпечення дорожнього руху, є виключно фізична особа. Зазначені висновки Конституційного Суду України мали би стати основою для теоретичного підґрунтя та визначити подальший напрям нормативної регламентації адміністративної відповідальності осіб за порушення у вказаній сфері суспільних відносин. Водночас спроби законодавця подолати прогалини не слід назвати успішними. Так, у 2015 році законодавець повторно запровадив відповідальність юридичних осіб, чим не врахував правових позицій КСУ, положень чинного КУпАП, згідно яких суб'єктом проступку є фізична особа (Битяк, 2021: 60).

М.В. Плугатир звертає увагу на проблеми узгодженості положень ст. 14-2 (невідповідність ст. ст. 33, 280 КУпАП) та ст. 279-3 КУпАП з нормами частини другої статті 61 Конституції України (індивідуальний характер відповідальності), а також ст. 268 КУпАП (право на правову допомогу та подання доказів), зі змістом принципів правової визначеності та презумпції вини (Плугатир, 2021: 158).

Зазначені дискусійні положення обмежують існуючі конституційні права і свободи людини, що суперечить позиції самого Конституційного Суду України: «обмеження основних прав людини та громадянина та втілення таких обмежень на практиці допустиме лише за умови забезпечення передбачуваності застосування норм права, які запроваджують такі обмеження» (справа № 17-рп/2010, 2010).

У Рішенні Конституційного Суду України від 22 грудня 2010 року (справа про адміністративну відповідальність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху) стаття 14¹ Кодексу України про адміністративні правопорушення була визнана такою, що не відповідає Конституції України. Пунктом 4.3 цього Рішення визначено, що власники транспортних засобів можуть бути притягнуті до адміністративної відповідальності лише у випадку встановлення в їхніх діях певного складу адміністративного порушення, в іншому випадку існуватиме правова невизначеність щодо встановлення суб'єкта правопорушення (справа № 23-рп/2010, 2010).

Забезпечення права особи на отримання правової допомоги, яке передбачено ст. 59 Конституції України, гарантується окрім цього міжнародними договорами, зокрема статтею 6 Конвенції про захист прав людини і основних свобод, ратифікованої Верховною Радою України 17.07.1997 (Закон № 475/97-ВР, 1997).

У пункті 4 рішення Конституційного Суду України від 30.09.2009 №23-рп/2009 зазначено, що згідно статті 64 Конституції України конституційне право кожного на правову допомогу у жодному випадку не підлягає обмеженню. Відповідно до конституційних положень, «кожен має право на правову допомогу» (ст. 59) – це норма прямої дії (ст. 8). Тому, навіть за умови, якщо це право не передбачене певними законами чи іншими правовими актами, особа не може бути обмежена у такому праві чи його реалізації (справа №23-рп/2009, 2009). Окрім зазначеного, порушуються положення ст. 268 КУпАП, згідно яких особа, що притягається до адміністративної відповідальності, має право на правничу допомогу, збір і надання доказів.

Отже, можливість притягнення до відповідальності власника транспортного засобу або особи, яка ввезла його на територію України (передбачена ст. 14-2 КУпАП), суперечить меті адміністративного стягнення. Згідно зі ст. 23 КУпАП адміністративне стягнення повинно застосовуватися з метою виховання особи, яка вчинила адміністративний проступок, в дусі додержання законів, поваги до правил співжиття, а також запобігання скоєнню нових проступків як самим правопорушником, так і іншими особами (Кодекс № 8073-X, 1984).

Разом з тим, нормами КУпАП узаконений принцип «презумпції вини», оскільки обов'язок довести свою невинуватість покладений саме на власника транспортного засобу, що не відповідає статті 62 Конституції України. Законодавець не надав власнику транспортного засобу можливості реалізувати презумпцію своєї невинуватості під час розгляду справи, винесення рішення та його виконання. Таким чином, особі після винесення рішення щодо неї доводиться звертатися до суду з позовом про скасування постанови (Плугатир, 2021: 162).

А.В. Філіппов із цього приводу наголошує на необхідності реформування чинного законодавства шляхом встановлення гарантій дотримання прав власників транспортних засобів, зокрема презумпції невинуватості (для фізичних осіб), під час розгляду справи про адміністративне правопорушення правил дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі (Філіппов, 2016: 71).

Разом з тим, законодавець здійснив модифікацію положень статей 33 і 280 КУпАП, які тепер містять в своєму змісті виключення, що передбачають особливий (спрощений) порядок розгляду справ такої категорії та передбачають можливість незастосування норм статті 33 КУпАП. Такі нормативні зміни не відповідають змісту принципу індивідуалізації адміністративної відповідальності, та не можуть вважатися юридично прийнятними, оскільки порушують інший конституційний принцип - рівності перед законом. Запровадженням статті 14-2 КУпАП (в теперішній редакції) законодавець здійснив підміну понять. Ввівши в дію нову правову категорію суб'єктів правопорушень - «відповідальної особи», сутність залишилася незмінною - «старою неконституційною» (власників транспортних засобів). Це зумовлює необхідність переосмислення визначеного законом суб'єктного складу проступків, зафіксованих в автоматичному режимі, у великій мірі це стосується фізичних осіб (Битяк, 2021: 62).

На підставі вищевказаного пропонуємо існуючий порядок притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил зупинки, стоянки, паркування транспортних засобів, зафіксованих в режимі

фотозйомки, удосконалити та передбачити повідомлення власника транспортного засобу про необхідність подання ним протягом 14 днів заяви про належного користувача автомобілем, а у випадку неподання чи непідтвердження зазначених відомостей – накладення на такого власника адміністративного стягнення. Належному ж користувачу необхідно надіслати листа із роз'ясненням його прав, зокрема права на подачу ним доказів, на правову допомогу та повідомити, що справа про адміністративне правопорушення буде розглянута щодо нього через 14 днів без його безпосередньої участі.

Список використаних джерел:

1. Битяк О.В. Провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі: окремі питання. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 12. С. 226 – 230.
2. Битяк О. В. Суб'єкти адміністративних правопорушень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксованих в автоматичному режимі. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2021. № 4. С. 59-64.
3. Даниленко І. В. Провадження у справах про адміністративні порушення правил паркування транспортних засобів: проблемні питання. *Юридична наука*. № 9 (111). 2020. С. 43-52.
4. Гордєєв В.В., Паскар А.Л. Колізійність новел розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 6. С. 115–119.
5. Миронюк Р. В., Миронюк С. А. Особливості застосування поліцейськими заходів адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення та порядку оскарження їх застосування: зарубіжний досвід і впровадження його в Україні. *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options : Collective monograph*. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2021. P. 214-239.
6. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Багінського Артема Олександровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 14-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про адміністративну відповідальність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху) : Рішення Конституційного суду України від 22 грудня 2010 року № 23-рп/2010. База даних «Законодавство України». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/v023p710-10>.
7. Плугатир М. В. Дотримання конституційних гарантій під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, зафіксованих в автоматичному режимі. *Актуальні проблеми держави і права* : зб. наук. пр. Вип. 91 / редкол.: Г. І. Чанишева (голов. ред.) та ін. – Одеса : Гельветика, 2021. – С. 157-163.
8. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу восьмого пункту 5 частини першої статті 11 Закону України «Про міліцію» від 29 червня 2010 р. № 17-рп/2010. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v017p710-10#Text>.
9. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Багінського Артема Олександровича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 14-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення (справа про адміністративну відповідальність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху) від 22 грудня 2010 р. № 23-рп/2010 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v023p710-10#Text>
10. Конвенція про захист прав людини й основних свобод : Міжнародний документ від 04 листопада 1950 р., ратифікований Законом України від 17 липня 1997 р. № 475/97-ВР. База даних «Законодавство України». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text
11. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Голованя Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України (справа про право на правову допомогу) від 30 вересня 2009 р. №23-рп/2009. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v023p710-09#Text>
12. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>
13. Плугатир М. В. Дотримання конституційних гарантій під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, зафіксованих в автоматичному режимі. *Актуальні проблеми держави і права* : зб. наук. пр. Вип. 91 / редкол.: Г. І. Чанишева (голов. ред.) та ін. – Одеса : Гельветика, 2021. – С. 157-163.
14. Філіппов А.В. Відповідальність за адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, в контексті прав людини. *Правова держава*. 2016. С. 67 – 73. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IM AGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Prav_2016_21_13.pdf

References:

1. Bytiak, O.V. (2021). Provdzhennia u spravakh pro administratyvni pravoporushennia u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu, zafiksovani v avtomatychnomu rezhymi: okremi pytannia. *Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal* [Proceedings in cases of administrative offenses in the field of road safety, recorded automatically: some issues]. *Yurydychni naukovyi elektronnyi zhurnal - Legal scientific electronic journal*, 12, 226 – 230 [in Ukrainian].
2. Bytiak, O.V. (2021). Subiekty administratyvnykh pravoporushen u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu, zafiksovanykh v avtomatychnomu rezhymi [Subjects of administrative offenses in the field of road safety, recorded automatically]. *Aktualni problemy vitchyznianoj yurysprudentsii - Actual problems of domestic jurisprudence*, 4, 59-64 [in Ukrainian].

3. Danylenko I. V. (2020). Provdzhennia u spravakh pro administratyvni porushennia pravyl parkuvannia transportnykh zasobiv: problemni pytannia [Proceedings in cases on administrative violations of vehicle parking rules: problem issues]. *Yurydychna nauka - Legal science*, 9 (111), 43-52 [in Ukrainian].
4. Gordieiev V.V., Paskar A.L.(2021). Koliziiist novel rozghliadu sprav pro administratyvni pravoporushennia u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu, zafiksovani v avtomatychnomu rezhymi [Collision of the case proceeding novels of administrative offenses in the sector of traffic safety recorded automatically]. *Yurydychnyi naukovi elektronnyi zhurnal - Legal scientific electronic journal*, 6, 115–119 [in Ukrainian].
5. Myroniuk R.V., Myroniuk S.A. (2021). Osoblyvosti zastosuvannia politseiskymy zakhodiv administratyvnoi vidpovidalnosti za vchynennia pravoporushennia ta poriadku oskarzhennia yikh zastosuvannia: zarubizhnyi dosvid i vprovadzhennia yoho v Ukraini [Peculiarities of the application by the police of measures of administrative responsibility for the commission of an offense and the procedure for contesting their application: foreign experience and its implementation in Ukraine]. *Police activity in Ukraine and European countries: modern standards and unification options*. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 214-239 [in Ukrainian].
6. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym zvernenniam hromadianyna Bahinskoho Artema Oleksandrovycha shchodo ofitsiinoho tlumachennia polozhen chastyny pershoi statti 14-1 Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia (sprava pro administratyvnu vidpovidalnist u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu) [The decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case of the constitutional appeal of the citizen of Baginsky, Artem Oleksandrovykh, regarding the official interpretation of the provisions of the first part of Article 14-1 of the Code of Ukraine on administrative offenses (the case of administrative responsibility in the field of ensuring road traffic safety)]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/go/v023p710-10> [in Ukrainian].
7. Pluhaty M. V. (2021). Dotrymannia konstytutsiinych harantii pid chas rozghliadu sprav pro administratyvni pravoporushennia, zafiksovanykh v avtomatychnomu rezhymi [Observance of constitutional guarantees when considering cases of administrative offenses recorded automatically]. *Aktualni problemy derzhavy i prava - Actual problems of the state and law*, 91, 157-163 [in Ukrainian].
8. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym podanniam Upovnovazhenoho Verkhovnoi Rady Ukrainy z prav liudyny shchodo vidpovidnosti Konstytutsii Ukrainy (konstytutsiinosti) abzatsu vosmoho punktu 5 chastyny pershoi statti 11 Zakonu Ukrainy «Pro militsiiu» vid 29 chervnia 2010 r. № 17-rp/2010 [Decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case based on the constitutional submission of the Commissioner for Human Rights of the Verkhovna Rada of Ukraine regarding compliance with the Constitution of Ukraine (constitutionality) of the eighth paragraph of paragraph 5 of part one of Article 11 of the Law of Ukraine "On the Militia" of June 29, 2010 No. 17-rp/2010]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v017p710-10#Text> [in Ukrainian].
9. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym zvernenniam hromadia-nyna Bahinskoho Artema Oleksandrovycha shchodo ofitsiinoho tlumachennia polozhen chastyny pershoi statti 14-1 Kodeksu Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia (sprava pro administratyvnu vidpovidalnist u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu) vid 22 hrudnia 2010 r. № 23-rp/2010 [The decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case of the constitutional appeal of Baginskyi citizen Artem Oleksandrovykh regarding the official interpretation of the provisions of the first part of Article 14-1 of the Code of Ukraine on administrative offenses (the case of administrative responsibility in the field of road safety) dated December 22, 2010. No. 23-rp/2010]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v023p710-10#Text> [in Ukrainian].
10. Konventsiia pro zakhyst prav liudyny y osnovnykh svobod : Mizhnarodnyi dokument vid 04 lystopada 1950 r., ratyfikovanyi Zakonom Ukrainy vid 17 lypnia 1997 r. № 475/97-VR [Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms: International document dated November 4, 1950, ratified by the Law of Ukraine dated July 17, 1997 No. 475/97-BP.] (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text [in Ukrainian].
11. Rishennia Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy u spravi za konstytutsiinym zvernenniam hromadianyna Holovania Ihoria Volodymyrovycha shchodo ofitsiinoho tlumachennia polozhen statti 59 Konstytutsii Ukrainy (sprava pro pravo na pravovu dopomohu) vid 30 veresnia 2009 r. №23-rp/2009 [The decision of the Constitutional Court of Ukraine in the case of the constitutional appeal of citizen Golovany Ihory Volodymyrovych regarding the official interpretation of the provisions of Article 59 of the Constitution of Ukraine (case on the right to legal aid) dated September 30, 2009 No. 23-rp/2009.] (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v023p710-09#Text> [in Ukrainian].
12. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia : Zakon Ukrainy vid 7 hrudnia 1984 r. № 8073-X [Code of Ukraine on Administrative Offenses: Law of Ukraine of December 7, 1984 No. 8073-X]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text> [in Ukrainian].
13. Pluhaty M. V. (2021). Dotrymannia konstytutsiinych harantii pid chas rozghliadu sprav pro administratyvni pravoporushennia, zafiksovanykh v avtomatychnomu rezhymi [Observance of constitutional guarantees when considering cases of administrative offenses recorded automatically]. *Aktualni problemy derzhavy i prava - Actual problems of the state and law*, 91, 157-163 [in Ukrainian].
14. Filippov A.V. Vidpovidalnist za administratyvni pravoporushennia u sferi zabezpechennia bezpeky dorozhnoho rukhu, zafiksovani v avtomatychnomu rezhymi, v konteksti prav liudyny [Responsibility for administrative offenses in the safety of road traffic sphere, recorded automatically, in the context of human rights]. *Pravova derzhava - Constitutional state*, 2016, 67 – 73 [in Ukrainian].